

Коментар Владимира Кршљанина, председника Покрета за Србију и ранијег помоћника Слободана Милошевића.

Британски народ је на јучерашњим изборима лишио владајуће торијевце већине неопходне да самостално владају, док је лабуристима Џереми Корбина доделио 30 мандата више.

Ово се десило упркос огромној антисоцијалистичкој кампањи не само британских, већ и капиталистичко-глобалистичких кругова Брисела и читавог Запада. Стога је и резултат ванредних избора у Британији, после Бреgzита и Трампове победе, још један у низу крупних потреса Запада и крупних доказа да је западни капитализам ушао у своју терминалну фазу.

Видимо такође да се политичка офанзива за спас народа може успешно водити и са „десна“ и са „лева“, под условом да је усмерена на рушење олигархијске диктатуре.

Ми Срби не смемо заборавити да народ у Британији овог пута није гласао за Блерове капиталистичке лабуристе, већ за Корбинове социјалистичке лабуристе. Корбин је личност од интегритета, човек који је 1999. у парламенту оштро критиковао Блер-Клинтонову агресију на Југославију.

Са друге стране, управо наше искуство владавине Милошевићевих социјалиста, показало је да су принципи социјалне правде и националног суверенитета и достојанства неодвојиви и да су једини могући темељ сваке успешне политике у 21. веку.

Србија се у духу такве политике поново родила, успешно је одолевала најстрашнијим освајачким притисцима и створила себи огромно поштовање у читавом свету.

Затим су је обманом и насиљем затворили у хашки логор, из кога мора да се ослободи, да би преживела.

Садашњи западни финансијски капитализам је непродуктивни злочин у најчистијем виду, који је до краја криминализовао читаву западну владајућу олигархију. Ратови и насиље се данас широм света вештачки

изазивају у очајничком покушају да се сачува власт олигархије. Данашње технологије могу да обезбеде пристојан живот свим људима на планети; ипак многи умиру од глади и болести, чак и у западним земљама, само због антиљудске олигархије. У борби за опстанак, западни народи тој олигархији окрећу леђа и захтевају промену система. Нови систем мора бити утемељен на љубави, истини и слободи. И на духовности и стваралаштву – демиургији. А речено у уобичајеним политичким категоријама – на јединству два елемента: социјалне правде и националног суверенитета.

Време је да се и Србија ослони на своје славне традиције.

9. јуна 2017.

